

ספור: רַבִּי אֶלְעָזָר
אִישׁ בִּרְתוּמָּא

נָתַן הַכֹּל, וְהָאָסֶם הִתְמַלָּא!

מֵאֵת ה': ספור על אמונה,
תְּפִילָּה וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

אַהֲבַת ה' וְאַהֲבַת חֶסֶד

רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בִּרְתוּתָא אָהַב אֶת
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל לְבוֹ.
הוּא יָדַע שְׁכָל מַה שֵּׁישׁ לָנוּ
בְּעוֹלָם – מַגִּיעַ מַה!
לָכֵן, הוּא חִילַק אֶת כָּל כֶּסֶּפוֹ
לְצַדִּיקָה בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה.

הַגִּבְּאִים בּוֹרְחִים!

גִּבְּאֵי הַצְדָּקָה הָיוּ בּוֹרְחִים כַּאֲשֶׁר רָאוּ אוֹתוֹ! לָמָּה? כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה נוֹתֵן לָהֶם אֶת כָּל כֶּסֶּפּוֹ. הֵם דָּאָגוּ שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר לַמִּשְׁפָּחָה שָׁלוֹ מִזּוֹן לֶאֱכֹל.

הַיּוֹם הַמְּיוֹחָד בַּשּׁוּק

פַּעַם אַחַת, יָצָא רַבִּי אֶלְעָזָר
לַשּׁוּק עִם כֶּסֶף בְּכִיסוֹ. זֶה הָיָה
כֶּסֶף שְׁשָׁמַר מְרוֹאֵשׁ כִּדֵּי לְקִנּוֹת
צָרִיכִי חֲתָנָה (נְדוּנָיָה) לְבֵיתוֹ.
הוּא תִכְנֵן לְקִנּוֹת לָהּ אֶת מַה
שֶׁהִיא צָרִיכָה, בְּעֶזְרַת ה'.

פְּגִישָׁה פְּתֹאמִית

בַּשּׁוּק, הוּא רָאָה אֶת גִּבְאֵי
הַצְדָּקָה. הֵם מִיד הִתְחִילוּ לְבָרַח,
אֲבָל רַבִּי אֶלְעָזָר רָץ אַחֲרֵיהֶם,
תָּפַס אוֹתָם וְהִשְׁבִּיעַ אוֹתָם:
”אַל תִּסְתִּירוּ מִמֶּנִּי! עַל מַה
אַתֶּם אוֹסְפִים הַיּוֹם צְדָקָה?”

הַסִּיפּוּר הָעָצוּב

הַגִּבּוֹרִים עָנוּ בְּעֶצֶב: "אֲנַחְנוּ
אוֹסֵפִים כֶּסֶף בְּשִׁבְלֵי יְתוֹם
וְיְתוּמָה שְׂמַת־חַתָּנִים. אֵין
אֵין לָהֶם הוֹרִים שְׂיִדְאָגוּ לָהֶם,
וְאֵין לָהֶם כֶּסֶף לַחֲתֻנָּה שְׁלָהֶם."
רַבִּי אֶלְעָזָר הַקָּשִׁיב, וְלִבּוֹ
הִתְמַלֵּא בְּרַחֲמִים.

הַחֲלָטָה הַקְדוּשָׁה

רַבִּי אֶלְעָזָר עָשָׂה חֲשָׁבוֹן מְיֻחָד בְּלִבּוֹ וְאָמַר: "הַבֵּת שְׁלִי אֵינָנָה יְתוּמָה, יֵשׁ לָהּ אָבִא שְׂיִדָּאג לָהּ. אָבִל הֵיתוּם וְהֵיתוּמָה הָאֵלָּה – אֵין מִי שְׂיִדָּאג לָהֶם!"

הֵיתוּם וְהֵיתוּמָה

אֵין מִי שְׂיִדָּאג לָהֶם בָּאָרֶץ

הַבֵּת שְׁלִי

יֵשׁ לָהּ אָבִא בָּאָרֶץ וְאָבִא בַּשָּׁמַיִם

נותן את הכל!

בְּלִי לַחֲשֹׁב פַּעַמִּים, הוֹצִיא
רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת כָּל הַכֶּסֶף
שֶׁהָיָה לוֹ, וְנָתַן אוֹתוֹ
מִכָּל הַלֵּב לַגִּבָּאִים עָבוּר
הַיְתוּמִים. הוּא הַשָּׂאִיר לְעַצְמוֹ
רַק מִטְבַּע אֶחָד קָטָן
שֶׁנִּקְרָא 'זוּז'.

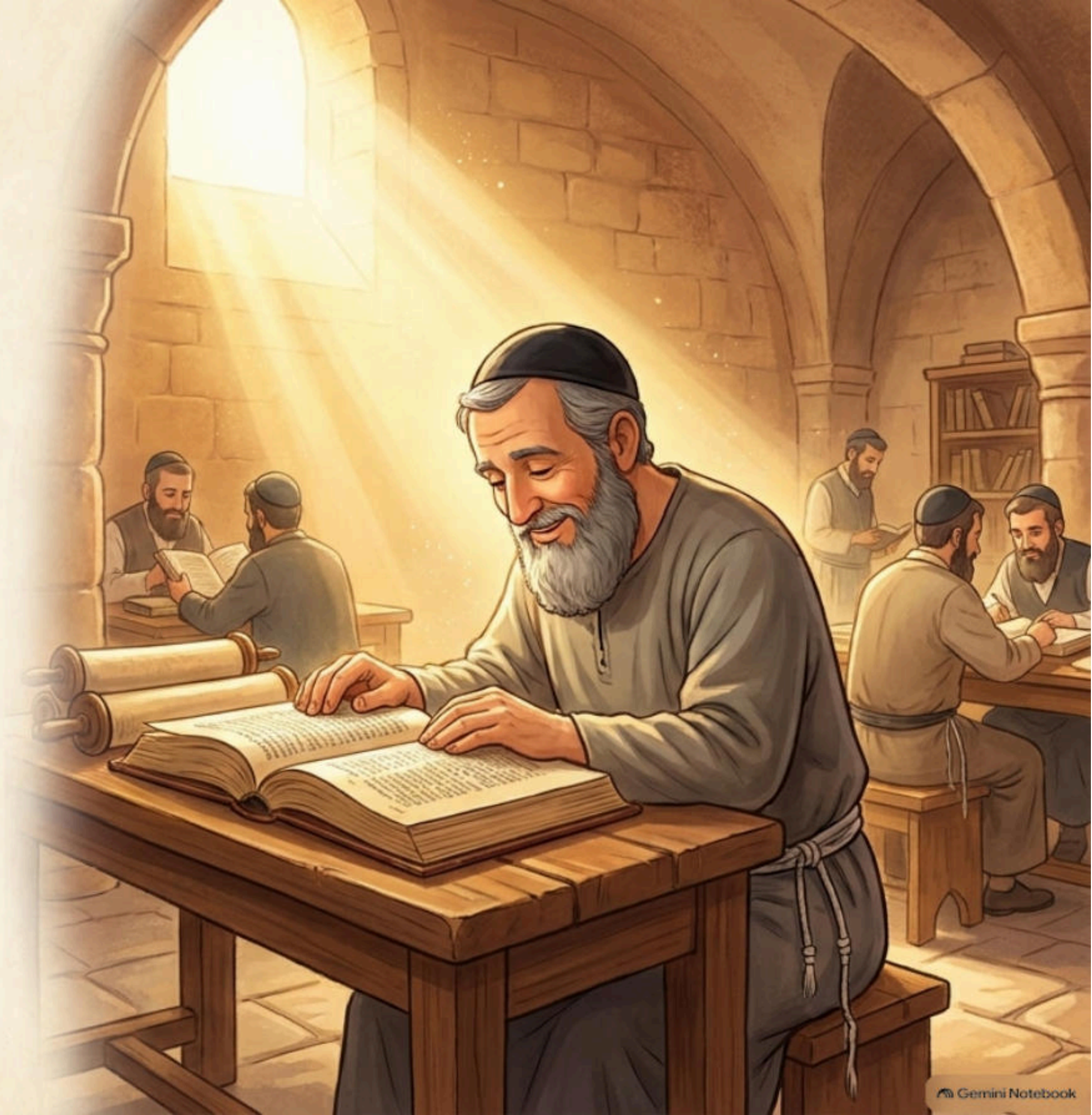
הַחִיטָּה בַּמַּחְסֵן הָרִיק

בַּמַּטְבֵּעַ הַיְחִיד שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ,
קָנָה רַבִּי אֶלְעָזָר מֵעֵט חֲטָה.
הוּא שָׁם אֶת הַחֲטָה בְּתוֹךְ
הַמַּחְסֵן הַגָּדוֹל וְהָרִיק נְשָׁלוֹ,
וְסָגַר אֶת הַדֶּלֶת. הוּא לֹא
דָּאָג כִּהְלֹזָה כָּלֵל, אֲלָא סִמֵּךְ
עַל ה' בַּוּדָּאוֹת מְלֵאָה.

הוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ

לֹאן הָלַךְ רַבִּי אֶלְעָזָר עֲכָשׁוּ
כְּשֶׁאִין לוֹ כֶּסֶף לַחֲתֻנָּה?
לְמָקוֹם הַכִּי קָדוֹשׁ – לְבֵית
הַמִּדְרָשׁ!

הוּא הָלַךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה מִתּוֹךְ
נַחַת רוּחַ וְאַמוּנָה.

הַנְּשֵׂאָלָה בַּבַּיִת

בֵּינָתַיִם בַּבַּיִת, אֲנִשְׁתּוֹ שְׂאֵלָה אֶת הַבַּת:
"מָה אֲבֹא קָנָה לַחֲתָנָה שְׁלָךְ?" הַבַּת
הַבַּת עֲנָתָה: "אֲנִי לֹא יוֹדַעַת, אֲבָל כָּל
כָּל מָה שְׂוֹא קָנָה – הוּא שֵׁם בַּמַּחֲסָן."
הֵן נִגְשׁוּ אֶל הַמַּחֲסָן לְבַדֵּק מַה יֵּשׁ
בַּפָּנִים...

נֵס מִשָּׁמַיִם!

וְאִזְכָּרָה נֵס עֲצוּם!

הֵן נָסוּ לִפְתֹּחַ אֶת מַנְעוּל הַדָּלָת,
וְגִלּוּ שֶׁהַמַּחֲסָן מוּצָף בְּחִיטִּים!

מֵרֶב חֹטָה שְׂמֵלָאָה אֶת הַמַּחֲסָן
הַמַּחֲסָן עַד הַגֶּג,
הֵן בְּקִשְׁי הַצְּלִיחוּ לִפְתֹּחַ.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח בְּרָכָה
נִסִּית לָאָדָם שְׁנָתָן בְּאַהֲבָה!

הַקְרִי־אָה לְאָבָא

הַבֵּית הַבִּינָה מִיַּד שְׁקָרָה כָּאֵן נִס.
הִיא רָצָה מֵהָר לְבֵית הַמְדָרֶשׁ,
קָרָאָה לְאָבִיָּה מִבַּחוּץ וְאָמְרָה
בְּהַתְרַגְּשׁוֹת:
"אָבָא! בֹּא וּתְרָאָה מֶה עָשָׂה לְךָ
אוֹהֶבְךָ!"

לַחֲלֹק אֶת הַבָּרָכָה

רַבִּי אֶלְעָזָר בָּא מֵהֵר וְרָאָה אֶת הַמַּחֲסֵן
הָעָמוּס. הוּא הֵרִים מִבֶּט לַשָּׁמַיִם וְהוֹדָה לֵה'.
מִיד הוּא הִשְׁבִּיעַ אֶת מְשִׁפְחָתוֹ:
"אַל תִּקְחוּ מִהַחֲטָה הַזֹּאת יוֹתֵר מִמָּה
נִשְׁאַנְחֵנוּ נוֹתְנִים לַעֲנִיִּים אַחֲרֵיהֶם!"
אֶת כָּל הַיָּס הַגָּדוֹל, הוּא בָּחַר לַחֲלֹק
עִם אַחֲרֵיהֶם.

מַה אֲנַחֲנוּ לִוְמָדִים?

מִי שְׁנוֹתֶיךָ מִשְׁלֹו בְּאַהֲבָה וְסוּמָךְ עַל ה', אֵף פַּעַם לֹא יִחְסֹר לָו!
אָבִינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם מְמַלֵּא אֶת לִבֵּנוּ וְאֶת אוֹצְרוֹתֵינוּ בְּאוֹר וּבְבִרְכָּה.

